

KÉT HÉT EGY MESE

1-4. osztály

1.forduló

Szeretettel üdvözlünk mindenkit újra, vagy éppen először a **Békés Városi Püski Sándor Könyvtár gyermekkönyvtárának** alsó tagozatosoknak meghirdetett játékán! **A játék 6 fordulóból áll majd**, és minden alkalommal egy mesét és a hozzá kapcsolódó kérdéseket kapjátok meg a feladatlapokon. A feltett kérdésekre igyekezzetek szépen, magyarosan, egész mondatokkal válaszolni, hiszen így tudjuk csak megfelelően értékelni azokat. A megoldásra minimum két hetet kaptok majd, (mivel akkor adjuk a következő feladatlapot) de az elmaradt fordulókat **BÁRMIKOR** pótolhatjátok a játék végéig (kb. 2016. január vége). Mivel ez **egy verseny**, a végén a kapott pontok alapján minden versenyzőt megjutalmazunk majd, aki legalább **4 feladatlapot kitöltött** és leadott a gyermekkönyvtárba...

Sok szép mesét, jó olvasást és megoldást kívánunk!

Jolcsi néni és Éva néni
gyermekkönyvtárosok

név:..... iskola: ..... oszt.: .....

A mese: Berg Judit: Lengemesék

Ősz a Nádtengeren (részlet)

Budapest: Central Média Csoport, 2015.

Timkó Bíbor rajzaival

Az első mesénk a lengékről szól. Ők a nádas nyugalmának és állatainak őrzői. A lengék teste alig nagyobb, mint a pitypang bóbítája, a bőrük éppen olyan zöld, mint a nádas, hajuk pedig kócos barnán lobog a szélben. A Nádtengeren is beköszöntött már az ősz...

1) Kik versenyeznek egymással a békaderbin?

.....

2) Mit csinálnak a békák a versenyen?

.....

.....

3) Kitől kapott engedélyt Füttyös Vilkó és Táltos, hogy benevezzen a versenyre?

.....

4) Mikor tartják a derbit?

.....

.....

5) A derbi napján mi is történik még a Nádtengeren?

.....

.....

.....

6) Kivel találkozott Vilkó mielőtt bement volna a stadionba?

.....

7) Hogyan zajlott a verseny?

.....

.....

.....

.....

8) Ki a derbibajnok?

.....

.....

9) Kik léptek elsőként a küzdőtérre?

.....

.....

Következő feladatlap: 2015. október 26-án, hétfőn

Berg Judit: Lengemesék

III. Ősz a Nádtengeren (részletek) p. 39-49.

A békaderbin a Nádtengeren élő lengék és kecskebékák viaskodnak egymással. A lengéknek fel kell ülniük a békák hátára, és három percen keresztül ott kell maradniuk. A békák közben teljes erejükből ugrálnak, szaltóznak, minden módon igyekeznek lerázni a hátukon ülő ellenfelet. A küzdelem mindkét fél számára kimerítő, csak a legerősebb lengéknek és a legizmosabb békáknak van esélyük a győzelemre. Ugyan a szabályok szerint csak barna hajú lengék és kifejlett kecskebékák vehetnek részt a viadalon, Füttyös Vilkó és Táltos mégis engedélyt kapott Sulyom királytól, hogy benevezzen. Mindketten nyári hőstettükkel és bátorságukkal vívták ki a király elismerését.

6. A békaderbi

Vilkóék másnap már kora hajnalban felébredtek, mindkettejüknek a torkában dobogott a szíve az izgalomtól. Vilkó anyukája finom reggelit készített, de a két ifjú versenyző alig tudott néhány falatot magába erőltetni, gondolatban rég a sportcsarnokban jártak.

A békaderbit hagyományosan a tavaszi és őszi napéjegyenlőség idején tartják, amikor a világos és sötét órák éppen egyforma hosszúak. Az őszi derbi után a Nádtenger legtöbb lakója már a téli álomra készül, mert mindenki tudja, hogy hamarosan sötétbe és hidegbe burkolózik a világ. A derbi napja azonban még a vi-

dámságé és mulatozásé, a viadalok után mindig a közös játék és vetélkedő következik, délután pedig koncert és nagy tánc zárja a napot.

A Nádtenger lakói reggeli után mind a szigetre sereglettek, hogy minél jobb helyet foglaljanak el maguknak a stadionban. A versenyzők nem a főbejáraton keresztül érkeztek, hanem hátul, az öltözők felől juthattak az arénába, így a verseny előtt nem találkoztak a nézősereggel. A kecskebékák és a lengék külön öltözőben kaptak helyet, ezért a két barátnak is búcsút kellett vennie egymástól a hátsó bejáratnál. Táltos egyenesen a békaöltöző felé ugrált, de Vilkó egyelőre nem követte. A kapu előtt ugyanis Lile, a kedves, copfos lengelány ácsorgott, már vagy negyedórája várva Vilkó érkezését.

– Hogy érzed magad? – kérdezte az idegesen toporgó fiútól.

– Izgulok – vallotta be Vilkó. – Hiába vártam nagyon régóta erre a pillanatra, most mégis, legszívesebben elfutnék.

– Én is így éreztem magam az első repülésem előtt – bólogatott Lile. – De hidd el, ahogy elkezdődik a verseny, minden félelmedet elfelejted!

– Remélem – mormolta Vilkó alig hallhatóan.

– Nagyon büszke vagyok rád! – suttozta Lile, azzal megszorította Vilkó kezét, sarkon fordult és elszaladt.

Vilkó a lengelány biztatásának köszönhetően újult erővel lépett a stadionba. Az öltözőben a régi versenyzők vidáman beszélgettek, az újabbak inkább hallgatagon, csendben, a többieket figyelve készülődtek. Vilkó egyik barátja, Gyékényes Geri is indult a versenyen, ő még Vilkónál is idegesebb volt. A két fiú végül kissé megnyugodott, halkan beszélgetni kezdtek, az esélyeket latolgatták. A versenyzőknek egymás után kellett ringbe szállniuk, minden béka mellé sorsoltak egy lengét, akivel meg kellett küzdenie. A győztes továbbjutott a következő fordulóba, a vesztes kiesett. Az utolsó fordulóba már csak egy lenge és egy béka kerülhetett, közülük került ki a derbibajnok, aki a ragyogó kupát hazavihette.

A lelátók lassacskán megteltek, tíz órakor maga Sulyom király is megjelent a díszpáholyban, így végre kezdetét vehette a küzdelem. Vilkó tudta, hogy a derbi idején még a lengeőrség sem működik, mert Rence Ervin is szívesebben szurkolt a lelátón, minthogy a kihalt Nádtengeren járőrözzön. A sorsolás úgy hozta, hogy elsőként Gyékényes Geri és Kroki lépett a küzdőtérre. Rana Gedeon rücskös hátú barátja csúfondárosan méregette Gerit, a nézők közben kiabáltak, buzdították a versenyzőket.

A versenybíró felemelte kis zászlaját, ezzel kezdetét vette az első menet. Geri Kroki hátára pattant, és a békalegény azonnal vad ugrálásba kezdett.

– Hajrá, Geri! Ne hagyd magad! – süvöltött Vilkó az öltöző ajtajából. Ugyanezt ordította az összes a lenge is a lelátón. A kecs-

kebékák közben Kroki nevét brekegték torkuk szakadtából. Három perc elteltével a versenybíró a sípjába fújt, véget ért a menet. Mivel Krokinak nem sikerült a lengefiút ledobnia, az első fordulót Gyékényes Geri nyerte. Kifulladásra, lihegve, de boldogan vonult vissza az öltözőbe. Vilkó az ajtóban gratulált neki. De nem volt idejük beszélgetni, mert máris Vilkót és Rana Gedeont szólították a küzdőtérre.

Vilkó elszántan lépett a porondra, ahol már várta a békák új reménysége.

– Repülni fogsz a hátamról, öcsi! – súgta Rana Gedeon Vilkó fülébe, de a lengefiú nem törődött vele. Amint a versenybíró megadta a jelet, felugrott Gedeon hátára, és úgy belecsimpaszkodott, hogy a béka sehogy sem tudta lerázni magáról. A közönség hangja betöltötte a stadiont, és Vilkó már éppen úgy érezte, hogy sikerült legyőznie ellenfelét, amikor hátulról éles fájdalom hasított belé. Fél szemmel úgy látta, mintha egy tű villant volna Gedeon mancsában. A váratlan, szúró fájdalomtól egy pillanatra meglazult a szorítása, és ez elég volt ahhoz, hogy Rana Gedeon a földre penderítse. Amint Vilkó lerepült Gedeon hátáról, a stadionban felharsant a békák diadalordítása és a lengék csalódott kiáltása. Vilkó talpra ugrott, és dühösen kiabálni kezdett:

– Csalás, ez nem ér, megszúrtál! – de Gedeon csak nevetett rajta, és megmutatta mindkét kezét. Üres volt. A nagy tűt, amivel beledöfött Vilkóba, már régen a homokba dobta.

A versenybíró szigorúan felszólította a mérges lengefiút, hogy azonnal hagyja el a porondot. Vilkó szégyenkezve, a haragtól égő arccal távozott. Az öltöző sarkában összekuporodott, és úgy érezte, nem fogja túlélni ezt a szégyent. Néhány felnőtt versenyző vigasztalni próbálta, de amikor Vilkó elmesélte, hogy az ellenfele alattomban megszúrta őt, a többiek tekintete elkomorult.